

Til: DFO

Emne: Hvor ER vi på vej hen

Hej igen

Oplevede lige I dag, at når man har brug for hjælp ER den uden for rækkevidde.

En af mine borgere, ER delvis halvsidet, han har haft nogle mindre blodpropper I hjernen. Efterfølgende blev først hendes mand og siden hende selv behandlet for halskræft, heldigvis for dem, med godt resultat. Men for hendes vedkomne, har det forsinket hendes træning betragteligt. Forleden lykkedes det chaufføren I træningsbussen at forvride hendes raske knæ, så nu kan Hun ikke Stå, og det ER nødvendigt for OS, plejepersonale at være to. Manden blev bedt om at kontakte skadestuen, men der var ikke til at få transport til skadestuen, DA der ikke var tale om en liggende transport, men derimod en transport, hvor der skulle medbringes en kørestol, som de desværre ikke må kører med I en sygetransport. Det kunne heller ikke nytte noget at ringe til flex-Trans, de kører ikke I weekends, medmindre de ER bestilt på forhånd. Efter at have kontaktet vagtlægen, med den besked at de måtte se tiden an til mandag, opgiver man.

Kan det virkelig være rigtigt at man ikke kan få hjælp I weekends ? Da omtalte frue blev udskrevet efter endt kemobehandling, for nogen tid siden, kunne Hun heller ikke der få sin Iøvrigt sammenklappelige transportkørestol med hjem I sygetransporten, den kam 2 dage senere med taxa ca. 200 km. ER det hvad man kalder at sparer.

ER dette måden man sparer på I ældreplejen, så siger jeg tak

Vil gerne efterhånden have nogle ærlige svar på mine spørgsmål. Har lært at der ikke findes forkerte spørgsmål, kun mangelfulde svar, ER det rigtigt ?

ER ikke særlig politisk, men vores udkantsområde og vores ældrepolitik ligger mig meget på sinde.

MVH. Jane Bojtas

